

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2014 r.

DOLiS/DEC-832/14/65059,65061

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku A., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 lipca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-764/13/46047,46048) umarzającą postępowanie w sprawie skargi Naczelnika Urzędu Skarbowego w K., dotyczącej odmowy udostępnienia mu przez A., danych osobowych Pana A.D., w zakresie informacji o rodzaju i powierzchni upraw oraz rodzaju i wielkości produkcji zwierzęcej w jego gospodarstwie rolnym, wynikających z jego wniosków złożonych w latach [...] w Biurach Powiatowych A.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Naczelnika Urzędu Skarbowego w K., zwanego dalej Naczelnikiem, dotycząca odmowy udostępnienia mu przez A., zwaną dalej Agencją, danych osobowych Pana A.D., w zakresie informacji o rodzaju i powierzchni upraw oraz rodzaju i wielkości produkcji zwierzęcej w jego gospodarstwie rolnym, wynikających z jego wniosków złożonych w latach [...] w Biurach Powiatowych A. W treści ww. skargi Naczelnik podniósł w szczególności, iż cyt. „(...) w trakcie prowadzonego postępowania podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu nieujawnionych źródeł przychodów za [...] prowadzonego na podstawie art. 20 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (...) w stosunku do Pana A.D. (...), podatnik powołał się na dochody uzyskiwane w ramach prowadzonego gospodarstwa rolnego. (...) Pan A.D. nie przedłożył jednak żadnych dowodów potwierdzających prowadzenie gospodarstwa rolnego i uzyskiwanie z tego tytułu przychodów. Ustawodawca nałożył na organy podatkowe obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego

oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym. (...). W celu zebrania niezbędnych dowodów w dniu [...] października 2012 r. wystąpiono do P. Oddziału Regionalnego A. w G. o podanie rodzaju i powierzchni upraw oraz rodzaju i wielkości produkcji zwierzęcej w jego gospodarstwie rolnym, wynikających z jego wniosków złożonych w latach [...] w Biurach Powiatowych A. W odpowiedzi na powyższe, w piśmie nr [...] z dnia [...] października 2012 r. odmówiono udzielenia informacji w ww. zakresie wskazując, że w systemie obowiązującego prawa brak jest przepisu, który uprawniałby Naczelnika Urzędu Skarbowego do pozyskania danych osobowych. W związku z tym w piśmie z dnia [...] grudnia 2012 r. tutejszy Organ podatkowy wskazując na przepisy art. 122, art. 180, art. 181 oraz art. 187 ustawy z dnia 29 sierpnia 2007 r. - Ordynacja podatkowa (...) ponownie zwrócił się o udzielenie stosownej informacji (...). Ponieważ w dniu [...] grudnia 2012 r. (...) Dyrektor A. ponownie odmówił udzielenia informacji, konieczne stało się wystąpienie do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, o spowodowanie wydania przedmiotowej decyzji (...)"

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Agencja w piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r. (znak: [...]) skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczyła, że cyt.: „(...) przetwarza dane osobowe Pana A.D. (...) na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności w związku z wnioskiem o wpis do ewidencji producentów złożony przez Pana A.D. dnia [...] kwietnia 2007 r. (...). Dane przetwarzane są w zbiorze danych osobowych >[...]< (...)”.
2. Wnioskiem z dnia [...] października 2012 r. (znak: [...]) Naczelnik wystąpił do Agencji o cyt. : „(...) podanie rodzaju i powierzchni upraw oraz rodzaju i wielkości produkcji zwierzęcej w gospodarstwie rolnym Pana A.D. (...), wynikających z jego wniosków złożonych w latach [...] w [podległych Waszej Agencji] Biurach Powiatowych Agencji (...). Informacja w powyższym zakresie niezbędna jest do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w związku z prowadzonym postępowaniem podatkowym”.
3. W odpowiedzi na powyższy wniosek, Agencja pismem z dnia [...] października 2012 r. (znak: [...]) odmówiła udzielenia Naczelnikowi ww. informacji dotyczących ww. osoby, wskazując cyt.: „(...) brak jest w systemie obowiązującego prawa przepisu, który uprawniałby Naczelnika Urzędu Skarbowego do pozyskania danych osobowych (...)”.
4. Pismem z dnia [...] grudnia 2012 r. (znak: [...]) Naczelnik ponownie wystąpił do Agencji o udostępnienie ww. danych osobowych Pana A.D., powołując się na art. 122, art. 180, art. 181 oraz art. 187 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2012 r. poz. 749).
5. Pismem z dnia [...] grudnia 2012 r. (znak: [...]) Agencja podtrzymała swoje ww. stanowisko i ponownie odmówiła udostępnienia Naczelnikowi ww. żądanych danych osobowych.
6. Jednocześnie w ww. piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r. Agencja potwierdziła, iż Naczelnik wystąpił do Agencji o udostępnienie ww. danych Pana A.D., lecz Agencja odmówiła ich

udostępnienia, wskazując cyt.: „(...) Naczelnik Urzędu Skarbowego w K. (...) w piśmie z dnia [...] października 2012 r. [...] wystąpił do Dyrektora P. Oddziału Regionalnego A. (...) z wnioskiem o udostępnienie informacji zawierających dane osobowe Pana A.D. (...). Dyrektor P. Oddziału Regionalnego A. w piśmie z dnia [...] października 2012 r. [...] poinformował Naczelnika, że przepisy wskazane we wniosku nie mogą być podstawą do udostępnienia żądanych informacji. Jednocześnie wskazał, że A. nie należy też do kategorii podmiotów enumeratywnie wymienionych w Ordynacji podatkowej, zobowiązanych z mocy prawa do udzielania informacji. W piśmie z dnia [...] grudnia 2012 r. [...], Naczelnik uzupełnił pierwszy wniosek (...). Dyrektor P. Oddziału Regionalnego A. w piśmie z dnia [...] grudnia 2012 r. [...] podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko i odmówił udostępnienia żądanych informacji (...)”.

7. W ww. piśmie z dnia [...] kwietnia 2013 r. Agencja oświadczyła ponadto cyt.: „(...) w okresie, który został wskazany we wniosku o udostępnienie informacji, Pan A.D. nie składał wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich, chociaż był zarejestrowany, jako producent rolny. Nie zarejestrował też w Agencji siedziby stada. A. nie jest zatem w posiadaniu informacji za okres [...], o które wnosił Organ podatkowy. (...) {Pan A.D.} w okresie [...] nie był [on] beneficjentem pomocy świadczonej przez A. i nie pobierał z tego tytułu dopłat oraz, że nie posiadał zwierząt zarejestrowanych w Agencji (...)”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 18 lipca 2014 r. (znak: DOLiS/DEC-764/13/46047,46048), mocą której umorzył postępowanie w sprawie.

W dniu [...] sierpnia 2013 r. (w ustawowym terminie) do Biura GIODO wpłynął wniosek Agencji o ponowne rozpatrzenie sprawy. Agencji zarzuciła Generalnemu Inspektorowi naruszenie cyt.: „1) prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.: - art. Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej u.o.d., poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przekazane przez Agencję w piśmie z dnia [...].04.2013 r. znak: [...] informacje dotyczące Pana A.D. o tym, że cyt. »(...) w okresie, który został wskazany we wniosku o udostępnienie informacji Pan A.D. nie składał wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich, chociaż był zarejestrowany, jako producent rolny. Nie rejestrował też w Agencji siedziby stada. A. nie jest zatem w posiadaniu informacji za okres [...], o które wnosił Organ podatkowy (...)« nie stanowią danych osobowych, ponieważ obejmują zakres inny niż wnioskowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w K., i w konsekwencji bezzasadne umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. – art. 23 ust. 1 pkt 2 u.o.d. poprzez udostępnienie przez Organ w uzasadnieniu skarżonej decyzji danych odnoszących się do Pana A.D. o tym, że cyt. »(...) w okresie, który został wskazany we wniosku o udostępnienie informacji Pan A.D. nie składał wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich, chociaż był zarejestrowany, jako producent rolny. Nie rejestrował też w Agencji siedziby stada. A. nie jest zatem w posiadaniu informacji za okres [...], o które wnosił Organ podatkowy (...)«, które przekazano w piśmie Agencji z dnia [...].04.2013 r. znak: [...] pomimo tego, że Organ podatkowy nie wskazał w swoim wniosku podstawy prawnej legalizującej ich udostępnienie; 2) naruszenie

przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.: - art. 105 § 1 k.p.a. poprzez jego błędne zastosowanie i bezzasadne uchylenie się od merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki wskazane w tym przepisie; - art. 7 i 77 § 1 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy i dokonanie niewłaściwych ustaleń dotyczących charakteru informacji o danej osobie fizycznej w zakresie innym, niż wnioskowany przez Organ podatkowy i uznanie, że brak po stronie Agencji informacji żądanych przez NUS w K. przesądza o braku przedmiotu postępowania i tym samym stanowi podstawę do zastosowania art. 105 § 1 k.p.a.; - art. art. 104 § 2 k.p.a. polegające na nie rozstrzygnięciu istoty sprawy i nie wydaniu decyzji merytorycznej w sprawie, pomimo istnienia ku temu wyraźnych podstaw w przepisach prawa materialnego”. W związku z powyższym Agencja wniosła o cyt.: „1) uchylenie w całości decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 lipca 2013 r. znak: DOLiS/DEC-764/13/46048 dot. [...]I, umarzającej postępowanie w sprawie skargi Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. na odmowę udostępnienia przez P. Oddział Regionalny A. danych osobowych Pana A.D., żądanych wnioskiem z dnia [...] października 2012 r. znak: [...], uzupełnionym pismem z dnia [...] grudnia 2012 r. znak: [...], w sprawie prowadzonej przez A. pod sygn. akt [...], 2) ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych”.

Po powtórным rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 18 lipca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-764/13/46047,46048) jest prawidłowe.

W niniejszej sprawie Naczelnik wystąpił do Agencji o udostępnienie mu danych osobowych Pana A.D. w zakresie informacji o rodzaju i powierzchni upraw oraz rodzaju i wielkości produkcji zwierzęcej w jego gospodarstwie rolnym, wynikających z jego wniosków złożonych w latach [...] w Biurach Powiatowych Agencji. Tymczasem - jak wynika z oświadczenia Agencji zawartego w piśmie do organu z dnia [...] kwietnia 2013 r. - Agencja nie przetwarza ww. wnioskowanych danych osobowych. Wskazała bowiem, iż cyt.: „(...) w okresie, który został wskazany we wniosku o udostępnienie informacji Pan A.D. nie składał wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich, chociaż był zarejestrowany, jako producent rolny. Nie zarejestrował też w Agencji siedziby stada. A. nie jest zatem w posiadaniu informacji za okres [...], o które wnosił Organ podatkowy (...)”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż fakt, że Agencja nie dysponuje ww. danymi Pana A.D., wnioskowanymi przez Naczelnika, jest decydującym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W zaskarżonej decyzji prawidłowo wskazano, iż stosownie do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 r. poz. 267), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie

podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). W konsekwencji, jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie, podjęta byłaby decyzja merytoryczna tj. decyzja rozstrzygająca sprawę administracyjną co do jej istoty i zarazem kończąca ją w danej instancji. Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Powyższe powoduje niemożność zastosowania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prawa materialnego, tj. art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy, stosownie do którego Generalny Inspektor w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności udostępnienie danych osobowych.

Podkreślić przy tym należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozpatrując niniejszą sprawę nie mógł pominąć kluczowych okoliczności dla tego postępowania, iż Agencja nie posiada wnioskowanych przez Naczelnika danych. Zaakcentować należy również, że okoliczność ta skutkuje brakiem przedmiotu niniejszego postępowania i dlatego postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 kpa.

Po raz kolejny podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie nie jest możliwe dokonanie analizy istnienia ewentualnych podstaw prawnych do pozyskania danych przez Naczelnika od Agencji, w szczególności czy podstawę tą mogłyby stanowić przepisy art. 122, art. 180, art. 181 oraz art. 187 ustawy - Ordynacja podatkowa, czego wydaje się oczekiwać Agencja. Analiza taka mogłaby zostać przeprowadzona w sytuacji, gdyby Agencja dysponowała żadanymi danymi, na tle stanu faktycznego i prawnego danej sprawy, co wiązałoby się z wydaniem decyzji merytorycznej w sprawie. Ta zaś ze względów wskazanych wyżej nie może być w niniejszej sprawie wydana. Powyższa analiza nie może być natomiast dokonana w oderwaniu od okoliczności sprawy, niejako na przyszłość.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji administracyjnej z dnia 18 lipca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-764/13/46047,46048).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).